

[Glønborg]

betydning, og her på Christiansborg skal vi naturligtvis gøre alt, hvad vi kan for at støtte dette arbejde.

Regering og Folketing er ofte blevet skældt voldsomt ud for at genere arbejdet i kommunalbestyrelserne rundt omkring. Nu har vi så en mulighed for at prøve at medvirke til at få arbejdet udført på en lidt lettere måde og skabe en større opmuntring for de mennesker, som skal udføre arbejdet.

Der er tale om to dele. Den første er om habilitetsreglerne, der i øjeblikket er urimelig skrappe. De har skabt nogle problemer, og jeg hilser med glæde, at indenrigsministeren har taget mod til sig og har fremsat et forenklingsforslag.

Nogle vil naturligtvis kritisere det for netop at dreje sig om de kommunalt ansatte, og andre vil sige, at vi nu igen opmuntrer til, at kommunalt ansatte bliver de toneangivende i byrådet, og at de nu kan få lov til at blande sig i alt muligt. Nu har vi ellers haft dem sat lidt på plads et stykke tid.

Jeg forstår godt, at nogle kan være betænkelige ved, at det netop er offentligt ansatte, der har de bedste muligheder for at gøre arbejdet, og vi er da klar over, at vi rører ved det problem, at så mange fra det frie erhvervsliv ikke synes, at de kan påtage sig arbejdet i byråd og amtsråd. Vi mangler i allerhøjeste grad folk fra erhvervslivet i kommunalbestyrelserne.

Til disse angreb vil jeg ligeud sige, at vi jo ikke får flere erhvervsfolk ind ved at genere de kommunalt ansatte i deres byrådsarbejde. Det må være andre veje, vi skal gå ad for at få flere erhvervsfolk ind, og vi må sørge for, at de kommunalt ansatte, vi har i byrådene, får alle muligheder for at lave et stykke fornuftigt arbejde. Det mener jeg indenrigsministerens forslag vil give dem, og derfor kan jeg på Kristeligt Folkepartis vegne give et klart tilsagn om støtte til den del af forslaget.

Den anden del drejer sig om aflønningsformer. Her er også et reelt problem med hensyn til, hvilke personer man i praksis giver mulighed for at kunne være med i dette arbejde. Jeg må sige meget ligeud, at her har ministeren ikke fundet superlønsningen, men da jeg heller ikke vil påstå, at jeg har fundet den, må jeg gå ind i arbejdet med det, der nu er lagt på bordet. Her er et forsøg, her er noget, vi kan prøve. Nogle har kritiseret, at ordningen er frivillig, men net-

op det, at det er kommunalbestyrelsen selv, der får lov at vælge, gør, at jeg efter nogen betænkelse tør sige: Ja, lad os prøve det her.

Jeg kan godt se, man kan være betænkelig ved det. Nogle vil jo sige, at nu kan folk altså få penge for det og endda blive væk fra møderne uden at bestille noget. Det er da rigtigt. På den anden side får man slået klokkeklart fast, at arbejde i kommunalbestyrelsen ikke bare består i at sidde til et møde. Hvis ikke man har forberedt sig ordentligt og gør noget ved tingene både før og efter mødet, har man ikke lavet sit arbejde. Man må derfor sige: Vi har den tillid til de folk, vi har valgt ind, at når de har fået et job, laver de det også på ordentlig vis. Det giver vi dem en aflønning for, og så må de tage vælgerens dom hvert fjerde år.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne takke for de generelt positive bemærkninger, der er gjort fra forskellig side, men sige til hr. Graversen, der talte om, at kommunestyret i de senere år havde været udsat for stor usikkerhed, at i den tid, hvor jeg har taget aktivt del i det kommunale arbejde – 12 år i byrådet, heraf 9 år som borgmester og efterfølgende som politisk ordfører og som indenrigsminister – erindrer jeg ikke, at man i en 2-årsperiode har haft den ro og manglende usikkerhed, som man har haft i 1988-89. At vi to år i træk har kunnet indgå frivillige aftaler med den kommunale verden og Amtsrådsforeningen om de vilkår, der gælder for budgetlægning og økonomi i kommunerne, det er altså det modsatte af usikkerhed.

Der ligger ikke i forslaget om faste vederlag, at man generelt ændrer det, man i alt kan få udbetalt for sit arbejde som folkevalgt. Beslutninger herom hører hjemme et andet sted. Principielt berører det ikke dette lovforslag, hvis man vælger at give mere til borgmestre eller menige medlemmer. Det, der her er tale om, er alene at give det, man i dag betaler, på en anden måde.

Hr. Graversen nævnte også, at vi af samme grund ikke øger tilfredshedsgraden hos de folkevalgte. Kommunernes Landsforening har netop udgivet en lille pamflet, hvori formanden for Den Kommunale Højskole, hr. Kaj Larsen, borgmester i Holmegård Kommune, der vel er hr. Graversen bekendt som socialdemokrat, skriver, at man har undersøgt tilfredsheden hos de folkevalgte, og det viser sig, at de er tilfredse.